

Hankkeen perustelut pääpiirteittäin

Yleiskuvaus

Karjalan Kultalinjaan lasketaan kuuluvaksi useita Ilomantsin kunnassa Hattuvaaran alueella sijaitsevia kultaesiintymiä. Hakijayhtiöllä on alueella toiminnassa Pampalon kultakaivos. Yhtiö on myös aloittanut Rämepuron kaivospiirillä valmistelevat työt louhintaa varten. Karjalan Kultalinjaa käsittävän toiminnan hakijayhtiö on suunnitellut ajoittuvan vuosille 2012-2020. Toiminta käsittää useiden eri avolouhosten esivalmistelun, varsinaisen louhinnan ja tuotannon sekä alueiden jälkihoitoon ja maisemointiin liittyvän toiminnan.

Geologiset tutkimukset ja alueen geologia

Aluetta on aluksi tutkinut Geologian tutkimuskeskus (vuosina 1986 - 1995). Kohteessa tehtiin moreenigeokemiallisten anomalioiden tarkistuskairauksia (32 kairareikää) vuosina 1993 - 1995.

Endomines Oy teki alueelle vuonna 1997 yhteensä 8 kpl RC -kairareikää sekä vuonna 2007 6 kpl timantti-kairausreikää.

Geologisesti Kuiviston esiintymä kuuluu Ilomantsin vihreäkivivyöhykkeen Hatun liuskejaksoon.

Kuiviston kultaesiintymässä malmi koostuu pääosin magneettikiisusta ja rikkikiisusta, joihin kulta on sitoutuneena. Sivumineraaleina esiintyy kvartsia, maasälpää, scheeliittiä ja turmaliinia. Kullan lisäksi muina alkuaineina esiintyy arseenia, telluuria ja vismuttia.

Mineraalivarannot

Viimeisimmän arvion mukaan (Maptek, kesäkuu 2009) kokonaismineraalivaranto on noin 180 000 tonnia kultapitoisuudella 1,5 g/t.

Alueen käyttö

Kaivoksen toimintojen sijoittuminen on esitetty liitteen 5 käyttösuunnitelmakartassa.

Alueen toiminnot

Maanpoisto

Kaivospiiriltä poistetaan puusto tarvittavalta alueelta, jonka jälkeen louhosalueen päältä poistetaan irtomaa-aines. Toiminnan loputtua irtomaa käytetään maisemointiin.

Louhinta

Malmin louhinta suoritetaan 3 vuoden aikana. Avolouhinnassa käytetään perinteistä pengerlouhintaa. Malmia louhitaan maanpinnantasosta noin 230 mpy tasolle 180 mpy. Malmi välivarastoidaan sille varatulle alueelle odottamaan kuljetusta (kasettirekoilla) Pampalon kaivokselle.

Vesien käytön suunnitelma

Avolouhokseen kertyy sadevettä sekä louhosalueen pinta- ja pohjavettä. Kuiviston kuivatusvedet johdetaan selkeytykseltään kautta syvennettyä metsäojaa pitkin alueen eteläpuolella olevalle kosteikolle, josta vesi virtaa noin kaksi kilometriä suo- ja metsäojaverkostoa pitkin Sivakkolampeen. Sivakkolammesta vedet virtaavat Sivakkojokea myöten Hattujärveen. Louhosveden johtaminen ajoitetaan mahdollisuuksien mukaan tulva-aikoihin (kevätulanta, syystulva ja sadekaudet), jolloin louhosvettä johdetaan noin 3000 m³/kk. Talvikaudena johtaminen pidetään vähäisenä ja tasaisena (noin 300 m³/kk).

Toiminnan aiheuttamat ympäristövaikutukset

Kaivosviranomaisen on perehtynyt Karjalan Kultalinjan YVA-ohjelmaan (31.8.2011), ympäristövaikutusten arviointiselostukseen (21.5.2013) ja yhteysviranomaisena toimivan Karjalan ELY-keskuksen lausuntoon (4.10.2013) ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta. Hakijayhtiö on toimittanut ne kaivospiirihakemuksen liitteiksi.

Yhteysviranomaisena toimivan Karjalan ELY-keskuksen ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta annetussa yhteysviranomaisen lausunnon yhteenvedossa todetaan mm. seuraavaa:

" Kokonaisuutena arvioiden arviointiselostuksen arviointien pohjaksi on tuotettu useita laadukkaita selvityksiä, kuten mm. maisema-, luontoselvitykset ja vesibiologiset selvitykset, jotka ovat luoneet hyvän pohjan vaikutusten arvioinnille. Itä-Suomen yliopiston toteuttaman asukaskyselyn kautta on saatu tärkeää tietoa alueiden nykyisestä käytöstä ja merkityksestä paikallisille ihmisille sekä mahdollistettu heidän aktiivinen osallistuminen YVA-menettelyyn. Avoin ja aktiivinen tiedottaminen hankekokonaisuudesta ja siinä YVA-menettelyn aikana tapahtuneista muutoksista on myös ollut keskeistä.

Ympäristövaikutusten arvioinnissa on myös tunnistettu keskeiset hankkeesta, sen koko elinkaaren aikana eri vaiheissa, syntyvät vaikutukset. Vaikutukset on arvioitu louhoskohtaisesti, joten eri avolouhosten paikalliset vaikutukset ovat vaikutusten arvioinnissa eroteltavissa ja toisaalta myös hankekokonaisuuden kokonaisvaikutukset. Arviointiselostuksessa on myös eri vaikutusten yhteydessä käsitelty vaikutusten vähentämiskeinoja, mikä on olennainen osa arviointiselostusta.

Arviointiselostus muodostaa informatiivisen kokonaisuuden kaivostoiminnan ympäristövaikutuksista, mutta myös toiminnan sosiaalisista, taloudellisista ja jossain määrin myös yhteiskunnallisista vaikutuksista. Arviointiselostuksessa esitettyjä tietoja on havainnollistettu kokoamalla tietoja taulukoihin, esittämällä niitä kartoilla ja käyttämällä valokuvia, jotka kaikki lisäävät arviointiselostuksen informatiivisuutta, vaikutusten hahmottamista ja vertailua sekä kokonaisuuden hahmottamista.

Arviointiselostuksessa on myös käsitelty ja kuvattu arvioinnin suorittamisessa käytetyt menetelmät ja lähtöoletukset suhteellisen hyvin. Arviointiselostuksessa on käsitelty edelleen arviointeihin liittyviä epävarmuustekijöitä, joiden perusteella voi arvioida tehtyjen arviointien luotettavuutta.

Kokonaisuutena arvioiden arviointiselostus, vaikka siinä on joiltakin osin täydennettävää, antaa runsaasti tietoa hankekokonaisuuden ympäristövaikutuksista jatkosuunnittelun ja päätöksenteon pohjaksi ja on lisännyt kansalaisten tiedonsaantia ja osallistumismahdollisuuksia."

Hakijayhtiö on hakemuksessaan huomionnut ja kuvannut Kuiviston hankkeen aiheuttamia ympäristövaikutuksia seuraavien osa-alueiden osalta: ihmiset, maaperä, pohjavesi, vesistöt, kasvillisuus, eläimet, luonnon monimuotoisuus, yhdyskuntarakenne, rakennettu ympäristö, kulttuuriperintö, liikenne, liikenneturvallisuus, maisema ja luonnonvarojen hyödyntäminen. Kaivosviranomaisen esitti pääkohdat näihin liittyvistä hakijan selvityksistä Kuiviston kaivospiirihakemusta koskevissa kuulemisasiakirjoissa.

Kaivosviranomaisen katsoo että edellä mainitut seikat on käsitelty toteutuneessa ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä, jonka johdosta toiston välttämiseksi niitä ei enää tässä yhteydessä esitetä.

Käyttösuunnitelma

Hakija on hakemuksessaan kuvannut seuraavat toiminnot:

1. Päätoimintojen sijoittaminen
2. Tuotantomenetelmät, sivukivi ja pintamaat
3. Vesien hallinta, tiet, liikenne ja maankäyttö
4. Selvitys vaikutuksesta ympäristöön

Selvitys tutkimustöistä ja niiden tuloksista

Kaivospiirihakemuksessa on esitetty riittävät selvitykset siitä, että haetulla alueella on kaivoskivennäisiä niin runsaasti ja siinä muodossa, että esiintymää voidaan hyödyntää. Hakijan selvitykset tutkimustöistä:

1. Alueen tutkimushistoria
2. Alueen ja esiintymän geologia
3. Suoritetut geotieteelliset tutkimukset
4. Mineraalivarantoarvio
5. Kassavirta-laskelmat

Hakemuksen johdosta annetut lausunnot

Ilomantsin kunta

Ilomantsin kunnanhallitus puoltaa Endomines Oy:n Kuiviston alueen kaivospiirihakemusta.

Pohjois-Karjalan ELY-keskus

"Lausunnon mukaan haettava kaivospiirialue ei sijaitse:

- valtioneuvoston hyväksymällä luonnonsuojeluohjelma-alueella
- luonnonsuojelualueella
- perusteilla olevalla luonnonsuojelualueella
- valtakunnallisesti merkittävällä maisema-alueella tai
- pohjavesialueella

eikä alueella ole tiedossa olevia:

- uhanalaisten luontotyyppien esiintymispaikkoja

Kaivospiirialueella on ollut erittäin uhanalaiseksi luokitellun kovakuoriaislajin vyösepäkkään esiintymä, joka on sijainnut kaivospiirihakemuksessa esitetyn avolouhoksen pohjoispuolella olevalla kivennäismaalla. Lajia ei ole alueelta kuitenkaan löytynyt vuoden 1972 jälkeen ja sen esiintyminen alueella on epävarmaa.

Pohjois-Karjalan ELY-keskuksen päätöksen 31.5.2011 (POKELY/4/07.04/2011) mukaan Endomines Oy:n Hattuvaaran ympäristön malmiesiintymien ml. Kuivisto, hyödyntämiseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettua lakia. Endomines Oy on toimittanut 31.8.2011 yhteysviranomaisena toimivalle Pohjois-Karjalan ELY-keskukselle lain mukaisen arviointiohjelman koskien yhtiön kaivoshankkeita Hattuvaaran alueella Pohjois-Karjalassa. Ko. Karjalan kultalinjan ympäristövaikutusten arviointiselostus on toimitettu ELY-keskukselle 31.8.2013, mutta yhteysviranomainen ei ole vielä antanut siitä lausuntoaan. Arviointiselostus ja yhteysviranomaisen siitä antama lausunto tulee liittää hankkeen lupahakemusasiakirjoihin. Näitä Kuiviston aluetta koskevia viranomaispäätöksiä on ainakin kaivoslainmukaiset päätökset ja ympäristölupa. Päätöksistä on kaivoslain 56 §:n ja ympäristönsuojelulain 52 §:n mukaisesti käytävä ilmi, miten YVA-lain mukainen arviointi on otettu huomioon lupaharkinnassa".

Metsähallitus

Metsähallitus lausuu mielipiteenään otteita lausunnoistaan Karjalan kultalinjan YVA-selostuksesta 27.6.2013:

"Vesistövaikutukset kohdistuvat erityisesti Hattujärveen, jolla on myös kesäasutusta. Näiden vaikutusten minimoiminen on ehdottoman tärkeää toiminnan hyväksyttävyydelle. Vaikutukset vesiin on muutenkin yksi tärkeimpiä mahdollisessa toiminnassa huomioon otettavia asioita. Vaikutusten vähentämisessä tulee käyttää parasta mahdollista tekniikkaa. Sekä ravinteiden että kiintoaineiden pääsy vesiin toiminnan vaikutuksesta tulisi pyrkiä estämään kokonaan. Ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa todetaan (s. 121-122), että kuivina kausina kaivosvesiä johdettaessa typpipitoisuudet voivat nousta yli 2000 µg/l Petäjäjoessa, Sivakkojoessa, Yläjoessa ja Mustajoessa, jolloin näiden vesistöjen laatuluokka olisi välttävä.

Typpipäästöjen vaikutukset eivät ulotu vastaanottaviin järviin Hattujärveä lukuun ottamatta, joka typpipitoisuuden perusteella sijoittuisi luokkaan välttävä.

Erinomaisiksi tai hyviksi arvioitujen vesien tilaa ei vesien- ja merenhoidon järjestämistä koskevan lain (1299/2004) mukaan saa heikentää. Tämä tarkoittaa vesistöjä rehevöittävien, pilaavien sekä muiden vesiympäristölle haitallisten aineiden pääsyn rajoittamista vesiin. Vuoksen vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelmassa Hattujärven ekologinen tila on luokiteltu hyväksi, joten sen tilaa ei saa heikentää. Metsähallituksen mielestä kaivostoiminta, Kuiviston ja Pampalo NW:n satelliittilouhokset sekä satelliittilouhosten malmin rikastaminen Pampalon kaivoksessa, eivät yhdessä tai erikseen saa missään olosuhteissa heikentää Hattujärven ekologista tilaa eikä estää vesistöjen virkistyskäyttömahdollisuuksia. Metsähallitus pitää hyvänä sitä, että arviointiselostuksen mukaan (s. 124-125) vesiä ei olla johtamassa Lietojan kautta Koitajokeen".

Annetut mielipiteet

Hakemuksen johdosta ei annettu mielipiteitä.

Hakijan vastine

Ilomantsin kunta

"Hakijalla ei ole kommentoitavaa Ilomantsin kunnanhallituksen lausuntoon".

Pohjois-Karjalan ELY-keskus

"Karjalan Kultalinjan ympäristövaikutusten arviointiselostus ja yhteysviranomaisen lausunto on toimitettu DVD-levyllä kaivosviranomaiselle liitettäväksi lupahakemusasiakirjoihin".

Metsähallitus

" Kuiviston kaivostoiminta tullaan suunnittelemaan siten, että vesistövaikutukset Hattujärveen ja Sivakkojokeen jäisivät mahdollisimman vähäisiksi. Suunnittelun lähtökohtana on BAT -tekniikan käyttö (Best Available Technology - paras mahdollinen tekniikka). Yhtiön tavoite on jatkuvasti kehittää toimintaamme ympäristöystävällisemmäksi. Endomines Oy on tehnyt aktiivisesti töitä Pampalon kaivoksen ylitevesien kiintoaine- ja ravinnepäästöjen vähentämiseksi. Pampalon kaivokselle on rakennettu uusi vesienkäsittelyallas jossa on tarpeen vaatiessa mahdollista käyttää kemikalointiyksikköä. Lisäksi tutkitaan mahdollisuuksia vähentää entisestään vesistöpäästöjä kosteikkorakenteilla tai muilla vastaavilla allaskäsittelyn jälkeisillä passiivisilla menetelmillä".

Kaivosviranomaisen antamat lupamääräykset

Lupamääräys 1

Hakijayhtiön on ennen kaivoksen rakentamistoimenpiteiden aloittamista tiedotettava hyvissä ajoin suunnitelluista toimenpiteistä Pohjois-Karjalan ELY-keskukselle sen varmistamiseksi, ettei toimenpiteistä aiheudu sellaisia vaikutuksia, jotka olisivat kiellettyjä luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla.

Lupamääräys 2

a) Kaivosviranomaisen tulee kaivosoikeutta koskevassa ilmoituksessa (kaivoskirjassa) määräämään, että kaivosoikeuden haltijan tulee ryhtyä kaivostyöhön tai muuhun sellaiseen esiintymän luonteen edellyttämään työhön, joka osoittaa hänen vakavasti pyrkivän kaivospiirissä varsinaiseen kaivostyöhön, kymmenen (10) vuoden pituisen määräajan kuluessa kaivospiirin määrittämisestä lukien uhalla, että kaivosoikeus voidaan kaivoslain 50 §:n mukaisessa menettelyssä julistaa menetetyksi.

b) Kaivosoikeuden haltijan tulee kaivosasetuksen (663/1965) 22 §:n mukaisesti ilmoittaa kaivostyön aloittamisesta kaivosviranomaiselle.

c) Kaivospiirimääräyksen perusteella suoritettavaan kaivospiiritoimitukseen sovelletaan, mitä kumottavan lain 27-38 §:ssä säädetään. Kumottavan lain nojalla annettu kaivosoikeus jää voimaan kaivospiirimääräyksessä ja kaivoskirjassa mainituilla ehdoilla. Kaivosoikeuteen sovelletaan edelleen, mitä kumottavan lain 44 ja 45 §:ssä säädetään, sekä kaivospiiriin ja sen apualueeseen, mitä kumottavan lain 22 §:ssä säädetään. Kaivospiirimaksun vuotuinen suuruus on 50 euroa hehtaarilta. Jos kaivosmineraalin taloudelliseen arvoon vaikuttavat perusteet ovat oleellisesti muuttuneet, asianosaisten on oikeus vaatia kaivosviranomaiselta tarkistamaan kaivosoikeudesta kalenterivuodelta maksetun louhimismaksun suuruus. Kaivosviranomaisen on tällöin otettava huomioon kaivosmineraalien taloudelliseen arvoon vaikuttavat perusteet ja asianosaisten asiassa tekemä sopimus.

Lupamääräys 3

Kaivosoikeuden nojalla tapahtuvaan toimintaan sovelletaan lisäksi vastaavasti, mitä kaivoslain (621/2011) 6, 17, 18, 68, 69, 70, 72, 73, 74, 97, 101 §:ssä sekä 11, 13 ja 15 luvuissa säädetään.

Lupamääräys 4

Kaivosoikeuden nojalla tapahtuvaan toimintaan sovelletaan lisäksi vastaavasti, mitä kaivoslain (621/2011) 171 ja 172 §:ssä säädetään.

Tiedoksi kaivospiiriä koskevista myöhemmin annettavista määräyksistä

Vakuuden asettaminen kaivoslain (621/2011) 181 §:n siirtymäsäännöksen mukaisesti

Kaivoslain (621/2011) 108-111 §:ien mukaan kaivosviranomaisen on viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta määrättävä vakuuden laji ja suuruus sekä annettava kaivosoikeuden haltijalle enintään vuoden pituinen määräaika vakuuden asettamiselle.

Vakuus asetetaan kaivostoiminnan lopettamis- ja jälkitoimenpiteiden suorittamista varten. Kaivoslain mukainen vakuus liittyy yleisesti maisemoinnin ja kunnostamisen turvaamiseen sekä kaivosturvallisuuden varmistamiseen. Tässä ei siis ole kyse ympäristönsuojelulain mukaisesta vakuudesta, joka koskee kaivoksen

jätealueiden hoitoa.

Vakuuden suuruuden arvioimisen kannalta olennaiset säännökset ovat kaivoslain (621/2011) 143, 144 ja 150 §:t. Vakuutta arvioitaessa on otettava huomioon, että lopettamis- ja jälkitoimenpiteiden lopulliset kustannukset konkretisoituvat vasta kaivostoiminnan loppumisen yhteydessä.

Annettavat määräykset kaivoslain (621/2011) 181 §:n siirtymäsäännöksiin mukaisesti

Kaivosviranomaisen on myös viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta annettava kaivosoikeuden haltijalle yleisten ja yksityisten etujen kannalta tarpeelliset määräykset noudattaen vastaavasti, mitä tämän lain 52 §:n 3 momentissa ja 125 §:ssä säädetään, sekä asetettava määräysten tarkistusväli noudattaen, mitä tarkistusvälin asettamisesta tämän lain 62 §:n 2 momentissa ja 127 §:n 2 momentissa säädetään. Jollei määräys ole välttämätön kaivosturvallisuuden tai tärkeän yleisen edun kannalta, se ei saa sanottavasti vähentää kaivoshankkeesta saatavaa hyötyä. Määräyksen antamista koskevan päätöksen valmisteluun sovelletaan, mitä tämän lain 37–40 ja 42 §:ssä säädetään kaivoslupahakemuksen käsittelystä. Päätökseen sovelletaan, mitä tämän lain 56 §:n 1 momentissa säädetään lupapäätöksen sisällöstä, 57 §:ssä lupapäätöksen antamisesta ja 58 §:ssä lupapäätöksestä tiedottamisesta.

Tiedonanto kaivospiirimääräyksen voimassaolon jatkamisesta

Kaivosluvan voimassaolon jatkamista koskeva hakemus on toimitettava lupaviranomaiselle 2 kuukautta ennen luvan voimassaolon päättymistä asetuksen (391/2012) 27 §:n mukaisesti.

Kaivosviranomaisen ennakkotiedonanto kaivospiiriä koskevista myöhemmin annettavista päätöksistä

Kaivosviranomaisen tulee antamaan Kuiviston kaivospiiriä koskevat tarvittavat lupamääräykset vakuuden asettamisesta sekä yleisten ja yksityisten etujen turvaamisesta viimeistään 30.6.2014.

Perustelut lupamääräyksille

Lupamääräys 1

Kaivoslain 71 §:n 2 momentista johtuu, että kaivosviranomaisen on kaivospiirin määrittämisestä päättäessään varmistauduttava, ettei suunniteltu toiminta ole mainitun kaivoslain kohdassa viitattujen luonnonsuojelulain säännöksiä vastaista. (503/1965)

Lupamääräys 2

a) Kaivoslain 50 §:n perusteella kaivoskirjassa tulee antaa vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden pituinen määräaika kaivospiirin määrittämisestä lukien, jonka aikana kaivosoikeuden haltijan on ryhdyttävä kaivostyöhön tai muuhun sellaiseen esiintymän luonteen edellyttämään työhön, joka osoittaa hänen vakavasti pyrkivän kaivospiirissä varsinaiseen kaivostyöhön. Kun otetaan huomioon, että varsinaiseen kaivostyöhön ryhtyminen edellyttää usean eri lain perusteella saatavan luvan myöntämistä, ei asetettavaa määräaika voida pitää kohtuuttoman pitkänä. (503/1965)

b) Kaivosasetuksen 22 §:n mukaan kaivostyön harjoittajan on ennen kaivoslain 56 §:ssä tarkoitetun työn aloittamista tai lopettamista ilmoitettava siitä kaivosviranomaiselle. (503/1965 ja kaivosasetus 663/1965)

c) Kaivoslain (621/2011) 181 §:n mukaiset siirtymäsäännökset koskien kaivostoimintaan sovellettavia säännöksiä.

Lupamääräykset 3 ja 4

Kaivoslain (621/2011) 181 §:n 3 momentin ja 182 §:n 1 ja 3 momenttien mukaiset siirtymäsäännökset koskien kaivostoimintaan sovellettavia säännöksiä.

Päätöksen perustelut

Kaivoslain edellytykset

Hakijan esittämä kaivospiirihakemus täyttää kaivoslain (503/1965) 22 §:ssä ja 23a §:ssä edellytetyt vaatimukset eikä haetulla alueella ole lommantsin kunnan lausunnon perusteella kaivoslain 6 §:ssä mainittuja valtauksen esteitä.

Hakijan esittämä selvitys tutkimustöistä ja niiden tuloksista osoittaa, että haetulla alueella on kaivoskivennäisiä niin runsaasti ja siinä muodossa, että esiintymää voidaan hyödyntää. Hakija on esittänyt riittävät tuotantotekniset perustelut kaivospiirin määrittämiselle. Hakijan esittämä käyttösuunnitelma täyttää kaivoslain (503/1965) 23 §:n 1 momentin 3 kohdan vaatimukset.

Kaivospiirin alueesta

Hakijan esittämää kaivospiirin aluetta voidaan pitää perusteltuna kaivoslain (503/1965) 22 §:n 2 momentin mukaisesti huomioon ottaen esiintymän laatu, laajuus ja alueelle suunnitellut toiminnot.

Kaivoshankkeen tarkastelu perustuu kaivoslain (503/1965) 4 §:n mukaiseen esiintymän sijaintiin ja hyödynnettävyyteen.

Hakija on huomionnut alueen malmikriittisyyden. Kaivosviranomaisen katsoo, että hakijayhtiö on riittävästi perustanut kaivospiirin alueen suunnittelun selostuksessa esitetyn mukaisesti.

Luonnonsuojelulain määräykset

Kaivoslain (503/1965) 71 §:n 2 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa ja muuta viranomaispäätöstä tehtäessä on lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulain (1096/1996) 4, 9, 39, 42, 47-49, 55 ja 56 §:ssä sekä 4, 5 ja 10 luvuissa sekä mainittujen säännösten nojalla säädetään.

Kaivoslain (503/1965) 71 §:n 2 momentista johtuu, että kaivosviranomaisen on kaivospiirin määräämisestä päättäessään varmistauduttava, ettei suunniteltu toiminta ole mainitun kaivoslain kohdassa viitattujen luonnonsuojelulain säännöksiä vastaista.

Ympäristönsuojelulain määräykset

Kaivosviranomaisen katsoo, että mahdolliset ympäristölliset toimenpiteet tulevat käsitellyksi hanketta koskevassa ympäristönsuojelulain (86/2000) mukaisessa ympäristöluvassa.

Ympäristövaikutusten arvioinnin huomioonottaminen

Kaivosviranomaisen on päätöstä tehdessään huomionnut arviointiselostuksen kaivoslain (503/1965) 23 a §:n mukaisesti ja toteaa siinä esiin nousseiden kysymysten tulleen käsitellyksi päätöksen lupamääräyksissä tai tulevan käsitellyksi aikanaan ympäristö- ja vesilain mukaisessa lupamenettelyssä.

Vastaus lausuntoihin ja mielipiteisiin

Metsähallitus

Kaivosviranomaisen katsoo Metsähallituksen lausunnon tulleen ja tulevan huomioiduksi hakijan vastineessa ja myöhemmässä vaiheessa ympäristö- ja vesitalousluvassa.